

Krönika av Olof Djurfeldt införd i DAGEN den 19 juli 2012

Akuta behov i Burundi

Olof Djurfeldt

Gästkrönikör och tidigare chefredaktör för Dagen

Nöden i världen ropar emot oss. Alla rop når inte fram. Ingen kan heller hjälpa alla, men alla kan hjälpa någon. Också för oss som på grund av svensk mission har vänner på många håll ute i världen kan det vara svårt att veta, var behoven är störst och nöden är djupast och hur vi skall fördela de trots allt begränsade hjälpresurser som man kan mobilisera.

1972 skedde en djup tragedi i Burundi i Centralafrika. Ett uppror av hutuer slogs ner med stor brutalitet. Det drabbade allra värst området kring Mugara och Nyanza Lac i södra Burundi, där det fanns stora pingstförsamlingar. Av Mugaraförsamlingens 13 000 medlemmar fanns bara 300 kvar vid årets slut - de andra hade flytt eller dödats.

I Tanzania installerade sig Burundiflyktingar i läger nära gränsen och lyckades genom sin flit och driftighet bygga upp en ny tillvaro. Pingstvännerna evangeliserade och fortsatte bygga församlingar.

2009 började med piska och morot en återflyttning. Tanzania drev på, hemlandet lovade hjälp men i verkligheten kom återvändarna till den djupaste misär, hunger och sjukdomar. Jorden räckte inte till.

Uno Gustafsson, en före detta Tanzaniamissionär som sedan många år hade haft kontakt med flyktingarna och numera är pastor i Rudskoga i Värmland, fick del av nödroppen från återflyttarna. Tre lokala församlingar - pingstvännar, missionsförbundare och svenskkyrkliga - tog då initiativet till att starta Burundihjälpen. Den har under de senaste åren kunnat slussa en hel del hjälp till Mugara där den stora pingstförsamlingen - som i dag otroligt nog har 83000 medlemmar - är engagerad i att hjälpa.

Stöd har den svenska Burundihjälpen också fått från församlingar och secondhandverksamheter och enskilda givare. Pengar som gått till mat, medicin och ett mycket angeläget vattenprojekt. Liv har räddats, nöd har lindrats. När Karl-Georg Winberg, ordförande i missionsledningsteamet i Filadelfia, Stockholm, för några veckor sedan var ute i Burundi blev han mycket imponerad av Mugaraförsamlingens insatser.

När man hör att Mugaraområdet fram till i maj i år fått ta emot 75000 flyktingar och att det nu har kommit flera tusen ytterligare och vet att det i stort sett inte ges någon annan hjälp utifrån till området, förstår man hur gigantisk uppgiften är. Så många nya invånare utgör en oerhörd stress på ett tätbefolkat område.

Den svenska hjälpen är trots allt en droppe i havet. Men för en hundralapp kan man ge en återvändare hjälp att överleva under en månad. Till saken hör att slutet av den stora återflyttningen nu närmar sig. Men den akuta hjälpen är särskilt angelägen för de nykomna återflyttarna. Pingströrelsens land-AU för Burundi rekommenderade vid sitt senaste sammanträde en extrainsats från församlingar och enskilda.

Den första tiden är allra känsligast för en flyktingfamilj.

Den som vill veta mer om den aktuella situationen kan få information via www.burundihjalpen.se.

Varje krona som går in på Burundi-Hjälpen konto, går utan avbränningar direkt till arbetet i Burundi.
Ev. omkostnader står församlingarna för.

Låt oss hjälpas åt att göra allt vi kan för att lindra nöden! Bankgiro 473-1584

Arr: Rudskoga kyrka, Nysund Rudskoga Missionsförsamling och Betanieförsamlingen Rudskoga.

Adress: Betanieförsamlingen Rudskoga, Våglösa Pl. 2182, 681 96 Kristinehamn, **Tel:** 070-233 79 41,

Website: <http://www.burundihjalpen.se> **E-post:** burundihjalpen@hotmail.com